

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, hétfő, február 21-én.

52. szám

Az appropriáció felé.

Az ellenzék első közös konferenciája, ősi szokás szerint, azt határozta, hogy később fog határozni. A második közös konferenciáról aztán csak annyi szivárgott ki, hogy a közös támadást későbbre halasztják. Minden egyebet, ami ebben a konferenciában történt, közös akaratból leborítottak a titok fátyolával. Sejtteni azonban mégis lehet, hogy mért jutott zátonyra ez a második közös értekezlet. A sejtésre alapot nyújt gróf Apponyi Albert nyilatkozata, hogy a parlamenti bizottság kiküldésére nem lát elegendő okot; továbbá a Kossuth Ferenc nyilatkozata, hogy a miniszterelnök kijelentései elvették a Rohonczy leleplezéseinek életét.

De mindennél többet magyaráz egy párbeszéd, amely tegnap a képviselőház folyosóján a néppárt egyik világi s a nemzeti párt egyik egyházi tagja közt folyt le:

— Ki kell küldeni a parlamenti bizottságot, — mondta a néppárti.

— Mit tehet az a bizottság? — kérdezte a nemzeti párti.

— Mindent kideríthet. Mert a bizottságnak joga van bárkit eskü alatt kihallgatni.

— Épen ez a baj. Mert joga van eskü alatt kihallgatni *minket is* . . .

Ez az. Ha a parlamenti bizottságnak meg lehetne szabni a területet, amelyen mozoghat: ha az ellenzék ajtáit el lehetne előle zárni — akkor talán az a közös konferencia is másképpen végződött volna. Így azonban az Apponyi álláspontja győzött s az akciót elhalasztották arra az időre, amikor a költségvetési törvény kapcsán az általános bizalmi kérdés kerül napirendre. Szóval: az ellenzék, amely a budget-vitában minden anyag nélkül állott, kapva-kapott az alkalmon, hogy a választási visszaélések kérdésével egy kis anyagot kapott az appropriációs vitához. És addig, úgy reméli az ellenzék, nem merül feladásba a három millió ügye, mert hiszen a budgetből már csak két tőrcza tárgyalása van hátra és nyolcz-tíz nap múlva a törvényhozás már eljuthat az appropriáció vitájáig.

A közvélemény azonban, nekünk úgy tetszik, ezuttal sem jár egy uton az ellenzékkel. Már ma sem foglalkozik szívesen ezzel a hajánál fogva előrántott témával. Sokkal inkább érdeklődik a mult héten több vidéken kitört szocialista-mozgalommal és bizonyos örömmel látja, hogy a lángok lohadóban vannak s a mozgalom mindenfelé csillapul. Igaz, hogy a zendülések elfojtása nem csekély erőfeszítésbe került, de másrészt az is bizonyos, hogy a fegyveres erő kirendelése és a szocialista izgatások megfékezése kellő hatással volt s alig néhány nap alatt megszüntette az akut bajt. Hogy ezt az eredményt nem lehetett vér nélkül elérni s hogy az izgatások sikerés elfojtása a sajtónak ideig-óráig való zaklatását is maga után vonta: — az csak természetes. De a magyar nép a zendülésekkel szemben meg van nyugtatva és mi megvagyunk győződve, hogy a kormány, ígéretéhez híven nemcsak a fegyveres erőt fogja azonnal visszavonni, de a sajtó-rendszabályokat is nyomban megszünteti,

mihelyt fölöslegessé váltak. Mert csakis a szocializmus megfékezéséről lehet szó, egyébre ezeket a félig-meddig mégis csak kivételes rendszabályokat a kormány nem fogja felhasználni. — A törvényhozás éberségére sem lesz e tekintetben szükség, mert a kormány csakis a szocialista zendülések miatt nyult ehhez az eszközhöz. Erős tehát a hitünk, hogy az az érzékenykedés, amely itt-ott a kormány erőyes intézkedései nyomán mutatkozik, egészen tárgyaltalan.

Politikai tekintetben egyébként a hét alig hozott valami érdekesebbet. Ha Rohonczy, ismételt felszólalásaival, nem tartja ébren, a tisztelt Ház talán el is szendergett volna. Hiszen csak a magyar kulturáról volt szó és ki izgatja fel magát ilyen csekélység miatt?

POLITIKAI HIREK.

Az osztrák miniszterelnök Budapesten.
Bárá Gautsch osztrák miniszterelnök ma terjesztette ő Felsője elé az osztrák kormánynak az osztrák Reichsrathnak összehívására vonatkozó javaslatát. Bárá Gautsch rövid átoogatást tett még bárá Bánffy Dezső miniszterelnöknél és délután visszautazott Bécsbe.

A pápai nunczius Wlassicsnál. *Taiani* pápai nunczius tegnap látogatást tett dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternél.

Tomics Jásó az agrárszocializmusról.

Tomics Jásó, a magyarországi szerbek ismert publicistája egy kis füzetet írt az agrárszocialis mozgalmakról. A füzet („Das Bauernproletariat in Ungarn“) úgy látszik, a külföldnek van szánva, de itthon is érdekes olvasni való. Tomics maga is bánági parasztfiu, igen jól ismeri a földműves-osztályt a délvídeken, ahonnan még nem érkeztek véres összeütközésekről hírek. Íratából adjuk a következő részt:

Mostanában sokat beszélnek nálunk az agrárszocializmusról. Azonban még koránt sincsen megbizonyítva, hogy a mi parasztproletariátusunk ép a szocializmusnak hódol. Téves volna az a kísérlet, hogy ezek az emberek valamelyik politikai vagy gazdasági pártba beklasszifikáltassanak. Proletár parasztjainkat a következő kötelek fűzi össze: A fennálló intézményekkel való elégtelenség, továbbá az a tudat, hogy a mostani viszonyok nyomása alatt tönkre kell menniök s végül az az érzés, hogy közösek az érdekeik.

Igenis szilárdnak, ugyszólván feloldozhatatlannak nevezhető ez a kötelek, de azért ez még távolról sem jelent valami közös politikai elvet. Lehetetlen is pontosan megállapítani, hogy mi van egy úsiben, amelyben még minden forr és duruzsol. De ha azt vizsgáljuk, ami imitt-amott felszínre kerül a folyadéknak, akkor méltán tételezhetjük fel azt, hogy a mozgalom végeredményében csakugyan szocialisztikus természetű lesz; egyelőre azonban még nem az és akik parasztszocialistákról beszélnek, azok egy kissé korán beszélnek. Magyarországon még mindig nielsen parasztszocializmus, hanem igenis van parasztproletariátus.

Állapítsuk meg mindenekelőtt, hogy kikből alakul ez a proletariátus. Itt vannak tehát először is a napszámosok, akiknek csak kapájuk, kaszájuk van, házuk, földjük pedig nincs; azután következnek a kisparasztok, akiknek házuk és belső telkük, meg talán egy kis földjük van ugyan, de azt annyi adósság nyomja, hogy körülbelül már egyet-

lenegy zsidelye sincs a zsellérnek. Mellékesen megjegyezhetjük, hogy ezek az eladósodott emberek a legnyomorultabbak a szegény emberek között. Gazdasági önállóságuk napjai meg vannak számlálva, mert ha aratás után kifizetik az adót, meg a törlesztési részleteket, readesen még annyiuk sem marad tölire, amennyit a napszámos tud megtakarítani. Így aztán tavasszal már éhesek, mikor újra el kell kezdeniök a szántást-vetést. — a hitelező számára.

A parasztproletariátushoz még hozzá kell számítanunk a részesekeket (takarókat), akik mintegy középütt lévén a kisbirtokosok és a napszámosok között, mások földjeit művelik meg, konvenczió szerint. Mindezek helyzetük javításáért esedeznek és át vannak hatva attól a tudattal, hogy a viszonyoknak meg kell változniök.

Számszerint még borzasztóbb a parasztproletariátus, mint aminöknek rendesen elképzeljük. Az 1890-ik évi népszámlálás szerint volt Magyarországon kerekszámban 1,600,000 földtulajdonos. Np-a számos, béres és egyéb gazdasági munkás azonban sokkal több volt, volt 1,900,000.

Egy millió kilencszázszázötvenöt ember már magában véve is ijesztően sok, de ebben a numerusban még nincs benne az a sok eladósodott kisparaszt, akiről már beszélünk, akinek helyzetét a legszomorubbának mondtuk. Ezeket az eladósodott kisgazdákat a statisztika a földtulajdonosok közé számítja.

Ha már most tovább nézzük a statisztikát, akkor megtudjuk, hogy a hazai ingatlan vagyont épp egy milliárd forint adósság nyomja. A mult esztendőben ez az ezer millió adósság 15,000 tulajdonost tett vagyontalanná, mert egy esztendő alatt ennyi embernek elkezdte el a földjét, házat. És lehetetlen pontosan kiszámítani azt, hogy ezenfelül még mennyi ingatlan birtokot adnak el „szabad kézhöz“, amikor pedig szintén nem marad meg egyebe az eladónak, csak a kapája, kaszája. Évenként 3—400,000 átírást végez a telekkönyv és ennek csak a kisebb része származik örökösödésből.

Mindebből látható, hogy százezreivel vannak eladósodott földtulajdonosaink, százezreivel vannak kiszadzáink, akik nem tudják biztosan, hogy az idén kerül-e dobra a földjük, vagy csak esztendőre. A magyarországi parasztproletariátus tehát, belészámítva a föntebbi 1,900,000 munkást, legalább is két millió före tehető. Magától értetődik, hogy csak a munkabírók vannak benne ebben a számban.

A parasztproletárok legtöbbje ezidőszerint így formulazza követeléseit: nagyobb munkabér, jobb táplálék, jobb bánásmód, továbbá, hogy a munkaidő csak napkeltétől napszálltaig tartson és pedig ezekkel a szünetekkel: egy óra reggelire, másfél óra ebédre, egy óra oszonnára. Aki haszonbérlet, az fizessen kevesebb haszonbért, akl részes, az kapjon nagyobb „konvencziót“. Nemrégiben földműveskongresszusok voltak Czeglédén és Budapesten. Ezek a kongresszusok lényegükben nem szocialistakongresszusok.

Collectivismus-ról nem volt szó; politikailag követelték az általános választói jogot s a gyülekezés szabadságát; gazdaságilag követelték az adóteher méltányosabb elosztását, a munkaidő leszállítását, követelték nagyobb bért, munkabért. Az internationalismust különösen hangsúlyozták, de ez volt is aztán a többi követelés mellett az egyetlen szocialistikus fűszer.

Csak hogy, ha a parasztproletariátus nagy többségének még homályos is a fogalma arról, hogy mit követel és ámbár még a vezetők nagy

észe is csak a sötétben tapogatózik, azért mégis van valami, amit proletárok és vezetők is mind tudnak, helyesnek és portálnak. Ez a valami: a nagy, az általános aratási strike.

Ez a strike példátlan volna. Magyarországon egy pár hét alatt le kell aratni ötszáz forintot érő búzát, rozsot, zabot és más gabonaneműt és a strike következtében egypár hét alatt elpusztulna ez az óriási nagy érték. Persze akkor „rész” sem volna és millió munkás üres kézzel, üres kamarával állna a tél előtt. És ez az utóbbi körülmény még hosszabb volna, mint az, hogy ötszáz millió forint elrothad a sikokon.

A nagy strike-nak nyitánya megvolt már tavaly és sem csendőr, sem katona, sem kormány nem tudott alaposan segíteni és a strike elmardása jobbára annak tulajdonítandó, hogy a gazdák megadták magukat a munkásoknak. A földesgazdák panaszkodnak is, azt mondják, hogy már a tavalyi meg az azelőtti időkből való jelzálogos terheket is alig tudják elviselni, hát még, ha most még kétszer akkora lesz a munkabér? És a vagyonosabb földtulajdonosoknak is igazuk van.

A gabona-árak alacsonyok, oka ennek a modern tulajmivélés, a tengerentuli konkurrenzia és a többi. Alacsony árak és nagy munkabérek mellett sokáig a jobbmódu parasztgazdák sem bírják. Nemsokára ők is szaporítják majd a munkások számát és lesz így egyre több munkás, szükség pedig így egyre kevesebb munkásra lesz.

Ne ámítsuk magunkat. A munkabér növekedésének következtét megvárjuk majd még az idén nyáron. A munkabér nagyobbodásánál fogva egyre czélszerűbb lesz gazdasági gépeket beszerezni, a gazdasági gépek aztán megint csak gyarapítani fogják a parasztproletariátust. De ha a gép se találja pótolni a munkabérok okozta károkat, akkor a strike következtében megnövekedett munkabér okvetlenül a legelőgazdálkodásra vezet majd. Csak hogy ha visszatérnek a legelőgazdálkodásra, akkor az még jobban szaporítja majd a parasztproletariátust. A meglévő ellentét tehát mindezek következtében egyre csak élesedik, a megindult harc és háboru egyre erősödik. — A jövőre ilyen kilátás nyílik.

KÜLFÖLD.

A cseh-német helyzet. Prágából táviratozza tudósítónk: A cseh tartománygyűlés közeli berekesztése előtt attól tartanak, hogy a németek, akik a csehek felirati javaslatát provokációnak veszik, ki fognak lépni a tartománygyűlésből. A kormány a csehországi németek panaszaival szemben rámutat arra, hogy egy felirati javaslat maga és annak megvalósítása még nagyon messze állanak egymástól. Továbbá a kormánykörök hivatkoznak arra is, hogy a galicziai tartománygyűlésen hasonló értelmű feliratot szerkesztettek, anélkül, hogy a németek ez ellen tiltakoztak volna és ha a németek a cseh feliratban ellenük irányított tüntetést vélnek látni, ugy ezzel szemben konstatálni lehet, hogy több osztrák tartománygyűlésben hoztak újabb a legutóbbi nemzetiségi harc eseményeire vonatkozó határozatokat és azért a németek még sem léptek ki ezekből a tartománygyűlésekből. Bármenyre sajnálná is a kormány a németek kilépését a cseh tartománygyűlésből, annyiból jónak tartja, hogy így legalább nem fogják a felirati vitát czéletalanul kinyújtani és a pártok közti *elkeseredést fokozni.*

A német nagykövet a szultánnal. *Konstantinápolyból* táviratozzák: A szultán tegnap magánkijellegesen fogadta báró *Marschall* német nagykövetet, aki *Testa* tolmács kíséretében jelent meg. A kihallgatáson jelen voltak még *Tevfik* basa külügyminiszter és *Munir* basa szertartásmester is. A kihallgatás után bemutatották a szultánnak *Voigts-Rhetz* ujonan kinevezett guatemalai német követet és *Below* német nagykövetségi titkárát. A szultán báró *Marschall*-nak a gyémántos Osmanje-rendet, *Voigts-Rhetz* követnek a Medsidje-rend nagyszalagját, *Schlözer* követségi tanácsosnak és *Testa* tolmácsnak az arany Liakat-rendet és *Below* nagykövetségi titkárnak az ezüst Liakat-rendet adományozta.

Zola pöre.

(Távirati tudósítás.)

Azok a lapok, amelyek Dreyfus pörének revízióját ellenzik, azt írják, hogy a Zola-pör tegnapi tárgyalása még súlyosabbá tette Zola híveinek vereségét és hogy Zola elítéltetése most már *kétségtelen*. A szocialista lapok rámutatnak arra a veszedelemre, amelyet a köztársaságra nézve a katonai hatalom diadala rejtene magában.

Ma délután három óraker *La Villet*-ben a Salle Chaynesben az antiszemita liga gyűlést rendezett *Regis* algieri antiszemita tiszteletére, aki a gyűlésen felolvasást is tartott. *Millevo*y beszédet mondott, amelyben kijelentette, hogy az antiszemitizmus nem vallási, hanem *nemzeti kérdés*. Arról van szó, hogy megvédjék Franciaországot a kozmopolitizmus ellen, amely idegen inváziót vonna maga után.

Ezután *Regis* tartotta meg felolvasását, amelyben hevesen megtámadta az algierai zsidókat, azt mondván, hogy ők az okai a mai algierai állapotoknak.

Thiebaud beszéde után a gyűlés elfogadta az előterjesztett határozati javaslatot, amely kimondja a francziországi és algierai antiszemita szolidaritását, hogy megszabadítsák az országot a kapitalizmus igájától és megvédjék Franciaországot a kozmopolita zsidóság szindikátusának izgatásai ellenében. (Kilátások: Éljen a francia haza! Éljen Franciaország! Éljen Algeria! Vesszenek a zsidók!)

Erre a résztvevők nyugodtan vonultak ki a teremből és a Place Mongera mentek, hogy üdvözöljék *Rochefort*-t, aki délután öt óraker ment a St.-Pelagie fogházba.

Gyalogos- és lovasrendőrség és néhány század vértel tartotta fenn a rendet.

Rochefort-t, aki kocsin érkezett meg, *Éljen Rochefort! Éljen a commune!* kiáltásokkal üdvözölték. A rendőrség nem volt képes visszatartani a tömeget, amely körülfogta a kocsi. *Rochefort* kiszállt és gyalog ment a fogházba, az éljenző tömegtől kísérvé.

Midőn *Rochefort* mögött bezáródott a kapu, a sokaság lassan, folytonos kiabálások közt elvonult.

Körülbelül 3000 ember, *Millevo*y és *Thiebaud* vezetése alatt, a Pantheon felé indult, Zolát és a zsidókat szidalmazta. A rendőrség közbelépett és öt embert letartóztatott.

Thiebaud felszólította a tüntetőket, hogy oszlojanak szét és kíméljék erejüket más alkalomra.

Erre a tömeg rendezavarás nélkül szétoszlott.

A *Pall Mall Gazette* párisi levelezője meginterviewolta Esterházyt, aki a következőket mondotta az angol lap levelezőjének:

— Ami a leggyalázatosabb az egész ügyben, az az ellenségeim gyáva eljárása velem szemben. Képzhetni-e gyávább eljárást, mint engem tanuul megidézteni a Zola-perben? Hisz mint tiszt felett ítétek felettem bírám és felmentettek. És most Zola a saját pöre révén még akarja ujítani az enyémet, amikor tanuként idéztet meg a polgári bíróság elé, ahol még védőt sem fogadhatok magam mellé.

Ők meg akarnak engem ölni. Vigyázzanak arra, a mit én mondok: *Én fogom őket megölni.* Nem haragszom rájuk, csak végtelenül megvetem gyávaságukat. *Le fogom őket mészárolni,* mint tengeri nyulakat, de anélkül, hogy csak egy cseppet is haragudnám rájuk. Szeretném, ha százát látnék közöttük egy szobába bezárva, egy szál bottal halálra verném mind.

Már csak azért élek, hogy megboszuljam magam. Ha Zolát feltalálják menteni, egész Páris ellene fog támadni és én leszek a mozgalom élén. Ha Dreyfus francia földre tenné a lábát, *legalább 5000 zsidó holtteste fedné Páris utcáit.*

Végül Esterházy kijelentette, hogy az ő értesülése szerint Dreyfust 157 darab irat alapján ítélték el.

TÁVIRATOK.

A krétai kormányzás kérdése.

Canea, február 20. *György* hercegnek a krétai kormányzásra való jelöltségének elejtése következtében a keresztény felkelők bizalmi férfai gyűlést tartottak, melyben elhatározták, hogy a hatalmakat arra fogják kérni, hogy az esetleg bekövetkező komplikációk elkerülése végett azt a tervöket, hogy közömbös vagy ideiglenes kormányzót nevezzenek ki, ejtsék el.

Bál a román udvarban.

Bukarest, február 20. A farsangi ünnepeket az udvarnál tegnap táncszestélyivel zárták be, amelyen mintegy ötszázan vettek részt, köztük a miniszterek, a diplomáciai kar, a bukaresti előkelőségek és a művészvilág.

Hajóforgalom megnyitása.

Bukarest, február 20. A Duna teljesen jégmentes. A hajóforgalom tegnap újra megindult.

A Maine hajó katasztrófája.

Washington, február 20. A spanyol kormány megkeresésére, hogy közösen vizsgálják meg az elsüllyedt *Maine* hajót és a szerencsétlenség színhelyének környezetét, az Egyesült-Államok kormánya azt válaszolta, hogy egyedül óhajt vizsgálatot indítani, de kész Spanyolországgnak mindenben kezére járni, ha külön vizsgálatot akar tartani. *Mária Krisztina* spanyol régens-királyné meleg hangu részvétiratot küldött *Mac-Kinley* elnöknek, aki válaszában legőszintébb köszönetét fejezte ki.

Madrid, február 20. *Mancera* tengernagy, havannai tengerészeti parancsnok, *Bermejo* tengerészeti miniszterhez intézett táviratában azt mondja, hogy a megindított vizsgálat kiderítette, hogy közvetlenül a *Maine* katasztrófája után a tenger színen se hullámlás, se örvénylés nem mutatkozott és a hajó körül nem tűntek föl elpusztult halak, ami tengeralatti robbanásoknál mindig be szokott következni.

A Panther a Szuda-öbölben.

Bécs, február 20. Távirati jelentés szerint a *Panther* osztrák-magyar hadihajó tegnap a Szuda-öbölbe érkezett. A hajón semmi baj.

Földrengés.

Gradsca, február 20. Ma reggel hat óraker itt két lökésből álló erős földrengést éreztek.

Udine, február 20. Ma reggel itt erős földrengést éreztek. Cividaleban is igen erős földrengés volt, a házakon kisebb sérülések estek.

HIREK.

Az udvar bálja után.

A tegnap lezajlott udvari bál után, amely helyesebben mondva nem udvari bál volt, hanem *bál az udvarnál*, több érdekes megfigyelésre nyílt alkalom.

Igy kellemesen lepte meg a vendégeket az, hogy a *csárdás udvarképesse lett*. Egy félóra hosszáig nemcsak muzsikáltak, de járták is a csárdást. Legjobban lejtette Frigyes főherceg leánya, *Krisztina főhercegnő*.

A hangulat általában nem volt tulságosan fészes, az udvar vidáman és kedves szeretetreméltósággal érintkezett a vendégekkel, különösen a hölgyekkel, akiknek szépsége és eleganciája az udvart is jámuláiba ejtette. Főrangú világunknak annyí sok szép asszonya és leánya pompázott a fényes királyi termekben, hogy maga a király is gyönyörűséggel szemlélte őket, több ízben adva elragadtatásának kifejezést. A király különben is nagyobb részben a hölgyekkel foglalkozott. Különösen gróf *Apponyi* Albertnéval beszélgetett hosszasan, majd a Károlyi, Zichy és más családok hölgytagjaival. Politikáról csak a kormánypárt oszloposabb embereivel beszélt a király. A többi megzölitott urnak nem nyílt alkalma a politikát érintő dolgokról beszélni.

királyi. Ő Felsége azonfelül sűrűn beszélgetett a diplomatákkal.

Bájos előékenységgel és finom udvariassággal forogtak a vendégek körül a főherczegnek és főherczegnek.

Mária Jozefa főherczegnő és **Ottó** főherczeg voltak az érdeklődés központjai. Kellemes társalgó a nagyműveltségű és rendkívül szellemes **Lajos Viktor** főherczeg, aki mindenről beszél, fesztellenül és biztos itélettel, **Frigyes** főherczeg szeretetreméltó családjával a vidámság központja volt a bálon, amelynek otthonias fesztelenségét a kártyaszobák is szembetűnővé tették. A pápai nunczius kezdte meg néhány diplomatával a kártyázást. A dohányzás természetesen nem volt megengedve.

Szilágyi Dezső, a képviselőház elnöke tartózkodóan viselte magát s az udvartól kissé távolabb a képviselők társaságában időzött nagyobbára.

Az udvar Budapesten tartózkodása alkalmából a főrangú világ is több estét fog adni. Ma este gróf **Andrássy** Aladárnál a diplomaták voltak hivatalosak.

Nagy estély lesz gróf **Karácsonyi** palotájában, melyen az udvar is megjelenik. **Weinckheim** és **Csekonics** grófok nem adnak estélyeket.

A király Ő Felsége az udvari estély után ma reggel valamivel később kelt föl, de azért már reggel nyolcz óraker megjelent a királyi palota Szent Zsigmond kápolnájában, ahol **Vézinger** Károly apátplébános csöndes misét mondott. Tizenegy óraker egy kapuczinus barát olvasott kis misét, amelynél jelen voltak: **Ottó** főherczeg és felesége, **Mária Jozefa** főherczegnő, **Ferencz Szalvátor** főherczeg és felesége, **Mária Valéria** főherczegnő, továbbá az udvari kíséret tagjai. A templom első padsoraiiban a főúri világ hölgyei foglaltak helyet.

Déli háromnegyed 1 óraker a király **Ferencz Szalvátor** főherczeggel és **Mária Valéria** főherczegnővel, valamint az udvartartás uraival Gödöllőre rándult, ahonnan este hétkor tért vissza.

Ottó főherczeg feleségével, **Mária Jozefa** főherczegnővel ma délután két óraker visszautazott Bécsbe. **Ottó** főherczeg tegnap Dunakeszire kocszított ki, ahol megnézte az angol telivér-idomító telepeket. A főherczeg Budapestre való átköltözése után itt akarja berendezni verseny-istálló telepét.

— **Klementina herczegnő betegsége.** Bécsből táviratozzák: **Klementina** herczegasszony állapota aggasztóvá vált. A szív működésében gyengeség állott be, a lélegzés és érverés gyorsabb s a beteg ereje nem kielégítő.

— **Báró Podmaniczky Frigyes Unneplése.** A Belvárosi polgári kör ma este fényes bankettet adott báró **Podmaniczky** Frigyes, a IV. kerület képviselője tiszteletére abból az alkalmából, hogy a király **Podmaniczkyt** a vaskorona-rend I. osztályával tüntette ki. Az első felköszöntőt **Láng** Lajos mondotta **Podmaniczky** Frigyes báróra, hosszabb és tetszéssel fogadott beszédben méltatva érdemeit. Báró **Podmaniczky** Frigyes felköszöntőjében rámutatott a legutolsó 27 év munkájára és azzal végzi, hogy még csak azt szeretné megérni, hogy megkezdett műve, a Belváros rendezése: befejezést érjen. (Élénk éljenzés.) Ezután még **Rakovszky** Géza a jelenlevő képviselőkre mondott tósztot, akiknek nevében **Farbaky** István mondott köszönetet.

— **A gyöngélkedő herczegprimás.** **Vaszary** Kolos herczegprimás gyöngélkedik és emiatt most nem fogad senkit. Ezért marad el egyelőre az egyetemi deputáció tisztelgése is, amely holnapra volt tervezve.

— **Mihály metropolita temetése.** Belgrádból táviratozzák: **Mihály** metropolita temetése ma délelőtt volt a székesegyházban. A gyászszertartást kétszáznál több pap végezte. Jelen voltak: **Sándor** király, **Milán** király, a kormány tagjai, valamennyi főméltóság és a diplomáciai kar.

— **Halálozások.** Pozsonyban meghalt dr. **Asbóth** Sándor tanár, élete 38-ik évében. — Ugyanott elhunyt **Oigyay** Aladár, aki 1832-től 1849-ig főszolgabíró, a kiegyezés után pedig tízven át megyei, illetve királyi törvényszéki bíró volt. Venczenhárom évet élt.

— **Dr. Jolly Gyula Münchenből táviratozzák:** **Dr. Jolly** Gyula titkos tanácsos, az *Allgemeine Zeitung* főszerkesztője, ma reggel szélhűdés következtében meghalt.

— **Az új zsidótemplom.** A pesti zsidó hitközség pályázatot hirdet annak az új templomnak a tervrajzára, amely a Szalay-, Szemere-, Markó- és Koháry-utcák között fekvő telken fog épülni. A pályázatban csakis magyar állampolgárok vehetnek részt. Az első díj 6000 korona, a második 4000, a harmadik 3000 korona; ezenfelül a hitközség fentartja magának azt a jogot, hogy még más tervrajzokat is magához váltson 1000 koronájával. A tervrajzok ez évi november 15-ikéig küldendők be.

— **Élelmiszerek és panaszkönyvek.** A *Fiumében* megjelenő *Magyar Tengerpart* című lap egyik utóbbi számában elpanaszolta, hogy a Fiuméből induló velencei és anconai hajók utasainak *éhezniök* kell, ha a hajó némileg megkésik. Gróf **Szapáry** László kormányzó, aki egyszersmind a tengeri hatóságnak is elnöke, szigorú vizsgálatot indított ebben az ügyben. A vizsgálat eredménye az, hogy a kormányzó **Schwartz** Lipótot, a hajók tulajdonosát, keményen megdorgálta és ráparancsolt, hogy ezentúl nemcsak elegendő élelmiszert vigyen a hajóival, hanem panaszkönyveket is, a hova a panaszos utazók beírassák szívük keserveit. A rendeletnek ezt a részét az összes hajózási vállalatoknak megküldötték. Ugy hirtik, **Schwartz** Lipót ellen a magyar államvasutak igazgatósága is indított vizsgálatot.

— **Tüntetés a német diákok ellen.** *Laibachban*, mint onnan táviratozzák, nagy tüntetés volt a német diákok ellen. Tegnap este és az éjjel a házakra, a boltok ajtóira és a lámpaoszlopokra az egész városban mindenütt apró nyomtatott czédulákat ragasztottak, amelyek felhívták az *önérzetes szloveneket*, hogy ma délelőtt gyűlésre jöjjenek össze a Stern-alleeban. Noha a rendőrség az éj folyamán a czédulák nagy részét letépte, a kitűzött időben mégis nagy néptömeg gyűlt össze a német kaszinó előtt. A rendőrség a kaszinó környékét szabadon tartotta és rábirta az összegyűlt tömeget, körülbelül 400 munkást, az eltávozásra. De azok csakhamar újra visszatértek és zsvivó-kiáltásokkal tüntettek a kaszinó előtt, amelynek zárt ablakai mögött láthatók voltak a „*Carniola*” diákegyesület tagjai sapkásan. Minthogy a tömeg magatartása fenyegetővé kezdett válni, csendőrséget rendeltek ki, akik a városi rendőrséggel együtt kiűrtették a teret. A kaszinó két ablakát és egy dohánytőzsdé kirakattát a főtéren beverték, de egyéb baj nem történt. A *Hölscher-gasséban* két német diákot, akik nem viseltek jelvényt, a tüntetők minden ok nélkül megverték. Most nyugalom van.

— **Boycott a jégen.** Ettől a czimtól egyáltalán nem kell megijedni. Nem egy-két ember boycotolásáról van szó, hanem a közönségéről. Egy egész közönség boycotolásáról. Amaz talán szenzációszabb, ez különösebb. Történt pedig ez a boycott ma délután a városligeti nagy jégpályán. A korcsolyázó-egylet fölléptetett egy **Mr. Meagher** nevű kanadai műkorcsolyázót. A nagyon érdekesnek hirdetett mutatványra százával sereglettek össze a korcsolyázó-egylet tagjai és azok a vendégek, akik erre a délutánra *egy forintért* jegyet váltottak. Sajnos azonban, **Meagher** ur kitűnő kvalitásairól személyes meggyőződést nem szerezhetett ez a közönség. Mert a kanadai champion ott korcsolyázott közvetlenül a korlát előtt, a korlát mögött pedig csak a sors különös kegyeltjei, vagyis a választmány-tagjai és ezek családtagjai foglalhattak állást. Akik aztán a szerencsés falanx *mögé* kerültek, magától értődik, hogy nem láttak semmit. A jégpánczéla vezető apró hidak ugyancsak a fent nevezett, protekciós hölgyeknek és uraknak voltak föntartva. A közönség zugulódása azonban még mindig nem vált hangossá, mert mindenki reménykedett, hogy az első emeleti szalonból majd csak szemügyre veheti **Mister Meagher**. De ez az optimista „tömeg” most sem vetett számot a választmány előékenységgel. A szalon bejáratánál ugyanis közölték velük, hogy ide is csak a választmány tagjai és hozzátartozóik léphetnek be! Ellenben a „közönség” nézheti a műkorcsolyázást az oldaltérlekből amelyekkel a szalonban erre az alkalomra választó-

falak segítségével rögtönöztek. Persze innen oldal **Meagher** úrnak nem a halifaxát, hanem a fejebujját sem lehetett látni, mert, mint mondtuk, ő állandóan a korlát tőszomszédságában ringált. Hiszen ha innen csak valamicskét is látni lehetett volna, a választmány nyilván nem bocsátott volna e helyet a közönség rendelkezésére. Kérdjük tehát teljes tisztelettel a korcsolyázó-egylet választmányát: magának rendez-e az ilyen mulatságokat, vagy a nagyközönségnek, amelyet naiv lelkek „jégcsalád”-nak is szoktak nevezni? A családias bensőség eme nyilvánulása emlékeztett kaszinóinknak is ama bevett szokására, hogy egy-egy estélyükön a közönséget a terem háttérébe szorítják és az első sorokat a választmány kiváltságos alakjai lepik el. Pedig nézetünk szerint ilyenkor épen a választmány a házigazda, a többi „profán elem” meg a vendég. Ezt a nézetet vallják mindenütt a külföldön, valószínűleg még Kanadában is, ahonnan ime eljött a jeles **Mr. Meagher** a korcsolyázó-egylet választmányának mulattatására...

— **Aranylopás és pénzverés.** Az erdélyi aranybányákban nagy visszaélések történtek. Egy egész bünszövetkezet verődött össze, amely az erdélyi aranybányákból, eddig még meg nem állapított, de mindenesetre jelentős összegű aranyérczet és aranyport lopott s ebből az *aranyból husz és tíz koronás aranyakat vert.* A bünszövetkezet működését kiterjesztette az összes erdélyi aranybányákra, minden bányában volt egnéhány czinkosa, akik igen nagy óvatossággal és ügyességgel tudták *már évek óta* az aranyat a bányákból ellopni. A bünszövetkezet számai Budapestre is elnyulnak. Az aranylopást az egyik czinkos bányamunkás vigyázatatlansága folytán csak véletlenül derítették fel. A bányakapitányság ezt a munkást kihallgatván és vallatván, nyomára jött az aranyverésnek is. Minthogy a bányakapitányság a nyomozást a siker reményével vezetni nem tudta, táviratilag kérte a belügyminiszteriumot, hogy a budapesti főkapitányság avatkozhassék bele a nyomozásba. A belügyminiszterium rendeletére azután **Karácsonyi** rendőrkapitány öt detektívvel Erdélybe utazott, hogy a bünszövetkezet tagjait összefogdossa s a pénzverő gépet felkutassa. A mai napig a főkapitánysághoz **Karácsonyi** nyomozásáról érdemleges jelentést nem küldött.

— **Szociálista mozgalmak.** *Nyirbélteken* a szociálisták ma délután hatósági kiküldöttek jelenlétében népes gyűlést tartottak, amelyen az alakítandó szociálista munkáskör alapszabályait vitatták meg. *Nyirbátor* községben holnapra ugyancsak gyűlést hívtak egybe és ezt bejelentették a hatóságnak is. A hatóság csak a szónokok névsorának bejelentése mellett hajlandó a gyűlést engedélyezni. *Kis-Létán* széleskörű vizsgálat folyik. A szociálisták ugyanis a hatóságnak ellenszergültek s a tilalom daczára megtartották a gyűlést. Eddig elé négy száz embert helyeztek vizsgálat alá. A kormány értesítette az előjáróságot, hogy az ecsedi lap most folyó lecsapolási munkálatainál hajlandó szabolcsi embereket foglalkoztatni. El is indult hetven ember, de ezek közül sokan visszajöttek, mert a munkabér oly csekély, hogy abból megélni lehetetlenség. A szociálista lázongásokkal kapcsolatban az a hír is elterjedt, hogy a nazarénusok közt sok szociálista van. Mint *Nyiregyházáról* írják, a környékbeli nazarénusok gyűlést hívtak össze, amelyen tiltakoztak az állítás ellen és kimondták, hogy a nazarénusok nem lehetnek szociálisták, sőt szociálistákkal igazi nazarénus hívőnek nem szabad érintkeznie. Aki ezt a tilalmat megszegi, egyházi fenytékben részesül s az egyházból esetleg ki is záratik.

A záhonyi szociálista földmivesek tegnapelőtt gyűlést tartottak, amelyen az asszonyok és a gyermekek is jelen voltak. A gyűlésen elfogadták a **Várkonyi-féle** földmives-szövetkezet alapszabálytervezetét és elhatározták, hogy a márcziusban **Török-Szent-Miklóson** tartandó földmives-kongresszuson képviselhetik magukat. A gyűlésen **Kende Péter**, Ung vármegye alispánja is megjelent több csendőrtől kísérve. Az alispán figyelmeztette a népet, hogy bajba keverednek, ha törvénytelenesre vetemednek, mire a földmivesek megnyugtaták, hogy mindenkor megmaradnak a törvényes formák közt. A

Bürokraták állítólag fegyvereket is ígérnek a népek lázadás esetére, de ez valószínűleg csak képzelődés.

Nyiregyházáról táviratozza tudósítónk: Kálló-Semjénben Blener Béla Princz Gáspár nevű gazdatisztje a dohányosokat átköltöztett. E közben Horváth György Princzet megölték és késével megszurkálta. Közben ezeket kiállította:

— Megállj, most meghalsz. Tudhatod, hogy a szociálisták vezére vagyok.

A merénylet letartóztatták. Nagy-Kállóban a szociálisták revolvereket vásárolnak. Csendőrség nyomozást indított ellenük. Mártonfalván is mindjobban terjed a szocializmus. Sélley kormánybiztos a vasárnapot Nyiregyházán tiltotta; reggel tovább utazik a megyébe.

— Szakácsművészeti kiállítás Budapesten. A bécsi szakácsművészeti kiállítás aromája fejébe szállt azoknak az uraknak, akik Budapestről fel látogattak a tárlatra. Most tehát hasonló terveznek fővárosunkban is. A kiállítás a nyáron lenne a városligeti iparsarnokban, hetenkint kétszer-háromszor horkóstolással egybekötve.

— Megfagyott gyermek. Stupák Péter turjaremetei lakos a napokban megdorgálta valamiért 14 esztendő György nevű fiát, amit ez annyira szívére vett, hogy elbujdosott a szülői házból. A szülők hasztalanul keresték az eltűnt gyermeket, míg aztán Voronics János odavaló polgárember az erdőben megfagyva találta meg a fiu holtestét. Hazavitte szüleihez, akik bizonyára nem gondolták, hogy a minden szigorúság nélküli dorgálásnak ilyen szomorú vége lesz.

— Gyilkosság Erzsébetfalván. A főváros tözsomszédságában fekvő Erzsébetfalva község közbiztonsági állapotai még mindig nem kielégítők. Eltekintve attól, hogy Erzsébetfalva mindig kedvezőtlen tartózkodási helye volt a főváros területéről kitiltott közveszélyes alakoknak, magában a községben is több rovtó multu egyen veszélyezteteti a vagyon- és az életbiztonságot. A szerencsétlen Bálint Mária meggyilkolása után a napokban egy újabb rémes gyilkosság történt a községben. A mostani gyilkosság áldozata Binderer Károly 35 éves család munkás, akit a Berán-féle vendéglő közelében találtak meg a napokban egy reggel vérbe-fagyva, holtan. A csendőrség a pesivideki törvényszék kiküldötteivel megtartotta a helyszíni szemlét s ez alkalommal konstatálták, hogy Binderert kézzel fejtették meg. Ajka véres habbal volt borítva s nyakán a fojtogató kétségtelen jelei világosan felismerhetők voltak. Az a körülmény, hogy az áldozatnál kevés készpénzt, továbbá egy ezüst órát s néhány zálogcédzulát találtak, valószínűvé teszi azt, hogy a szerencsétlen embert boszúból fojtották meg. A csendőrség eddigi nyomozásai még nem vezettek eredményre. Mindössze annyit állapítottak meg a csendőrök, hogy Binderer a gyilkosság éjjelén több rovtó multu s a fővárosból kitiltott csavargó társaságában időzött több korcsmában s így csaknem bizonyosra vehető, hogy ezek tették el őt láb alól.

— Újabb kőműves-strike. A budapesti kőművesek a tavaly sikertelenül végződött striket néhány nap múlva újra kezdik. A mesterek ma küldötték az ipartestületből válaszukat a munkásoknak, melynek tartalma szerint a mesterek nem hajlandók teljesíteni a munkások követeléseit. A munkások kilencz és fél órai munkaidőt, minimális munkabért s a parthie-vezető rendszer megszüntetését követelik. Az állványkészítő munkásokat nem akarják bevonni a strikeba, minthogy a tavalyi strike sikertelenségét ezeknek a magatartásának tulajdonítják. A munkások elkeseredése különben most nagyobb, mint tavaly volt, mert a tavalyi békéltető tárgyalásokon a mesterek azt ígérték, hogy a követeléseket tavasszal teljesíteni fogják; erről azonban a mesterek most tudni sem akarnak. A mesterek most a strike ellen akként akarják magukat biztosítani, hogy a munkásokat *alkirási ívekkel* kötelezik arra, hogy a strike-ban nem fognak részt venni. Ezt az ívet azonban a munkások nem hajlandók aláírni. A strike-vezetők a gyűlésezést a jövő héten megkezdik, s a strike márczius elején valószínűleg megkezdődik.

— Megmentett halászhajók. Megírtuk, hogy Wiborg közelében egy nagy jégváza felfordított néhány halászhajót és a rajta levő halászhajók egy jégváza alá menekültek. Amint Wiborgból táviratoztak, ezeket a halászhajókat mind megmentették.

— Nyolcvanéves asszony öngyilkossága. A borsodmegyei Heő-Papiban özv. Balogh Jánosné, egy 80 éves matróna, a kocsiszin gerendájára felakasztotta magát. Mire hozzátartozói észrevették, már halott volt. Az öreg asszony sokat betegeskedett, valószínűleg ez kergette a halálba.

— Hamis ezüstforintosok. Miskolczi levelezők arról értesít, hogy ott és a környéken hamis ezüstforintosok vannak forgalomban. A hamisítványok angol czinből készültek és könnyen felismerhetők. Először a diósgyőri vasgyárban voltak láthatók. A csendőrség a pénzhamisítót Korhely György személyében kinyomozta és letartóztatta.

— Lopás a velencei arzenálban. Velenczéből táviratozzak: A katonai arzenálban nagy sikkasztást és lopást fedeztek föl. Négy munkást, kiknek lakásán nagymennyiségű lopott holmit találtak, elfogták. A vizsgálat kiderítette, hogy a hivatalnokok visszaéléseket követtek el. Sok elfogás történt.

— Befagyott országot. A Magyar- és Lengyelország határvonalát alkotó Dunajetz folyó, mint Szepes-Ófaluról jelentik, a hirtelen beállott enyhe időjárás folytán megáradt, elöntötte a magyar és a lengyel partot s a környéket egyetlen hideg éj alatt heláthatatlan jégmezővé változtatta. Az országot hatszáz méternyi hosszúságban jégtömeggel van borítva s a közlekedés Magyar- és Lengyelország közt teljesen megszűnt. A közlekedési akadály elhárítására 500 főből álló munkáscsapatot rendeltek ki. A hó folytonosan szakad s a törvényhatósági és a községi utakon csak lapátolással tudják főtartani a közlekedést.

— A kapuczinus öngyilkossága. Klagenfurtból írják lapunknak: Mult év novemberében a kapuczinus kolostorból szó nélkül eltávozott egy barát. Kerestették mindenfelé s a Sanct-Veitban levő kegyesrendiek zárdájából kaptak is hírt róla. Megírták, hogy a szökött barát náluk is megfordult, de azzal hagyta ott őket, hogy visszamegy Klagenfurtba. Sok idő telt el azóta, hogy ez történt és csak tegnap akadtak rá a barátira. Igazán ott volt Klagenfurtban, benn a kolostorban, csak hogy fölakasztotta magát a padláson. Ott lelték meg a napokban, mikor a tetőt akarták javítani. Fejéről a bőrt mind leszedték a madarak s a teste egészen fölözslásnak indult. A barátok nagy szomorúsággal adták meg a végtisztességet megléve testvérüknek, de azt senki sem tudta meg, hogy mi indíthatta arra a rettenetes öngyilkosságra.

— A kínai kalózok. A most napirenden levő kínai kérdés ismét rátereli a világ figyelmét a kínai kalózokra, akiknek garázdálkodásai nagyon is ismeretesek. Most már ugyan szűnik ez a garázdálkodás, csak ritkábban hallható felőle hír, de e század közepéig borzasztó dolgokat miveltek a kalózok a kínai vizeken. A jámbor kínai kereskedők és a tengerparti városok állandó rettegésben éltek miattuk, mert hatalmasak és olyan ügyesek voltak, hogy csak nagy ritkán lehetett egyik-másik bandát megfogni. Hanem aztán, ha megfogták, akkor ép testtel meg nem menekültek a büntető igazságszolgáltatás kezei közül. Egy szemtanú a következő esetet beszéli el, mely Ting-Yai-ban történt. Egy angol és egy francia hadihajó hét kalózhajót támadott meg és sikerült nekik 18 embert fogságba ejteni. A 18 között 7 idegen volt, ezeket kiküldték az országból, a többieket, akik kínai benszlöttek voltak, beidézték a törvényszék elé. A vádlottak rettenetesen eltörzítőt ábrázattal jelentek meg a bírák előtt; látszott rajtuk, hogy a fogházi örök már preparálták őket. A tárgyalás után kimondták az ítéletet, mely három főbűnösre halált, a többire pedig súlyos testi megfenyítést mondott ki. Az elítéltek, akik már nagyon jól tudták, hogy mit jelent ez, összerázkódtak mikor az elnök kihirdette az ítéletet. Másnap reggelre volt kitérve az ítélet végrehajtásának ideje. Rettenetes jelenet volt az, mikor a félmeztelenre vetkőztetett, atnyag is megnyomorított embereket lefektették és hatalmas bambuszbotokkal véresre verték őket. A szegények egyetlen jajzót sem hallattak, csak na-

gyokat sóhajtottak időnkint. Mikor a testük már ugyszólván rongyosra volt verve, akkor az ajkukat kezdtek vesszőzni s míg ki nem serkedt belőle a vér, folyton ütötték. Hármian ott maradtak a vesztőhelyen, a sok ütéstől félhalottra válva, a többiek olyan támoilyogva mentek el onnét, mint a részegek. A kivégzési procedúra a rettenetesnél is rettenetesebb. Ott nincs töke, amire fejét lehajthatná, nem is akasztják föl, le sem guillotinozzák. Csak letérdeltetik és egy óriási késsel levágják a nyakát. Mindezt olyan módon megy végbe, mint egy baromölés. Még csak utolsó imát sem mondatnak velük.

— A párisi patkófeitaláló. Prágából írják a következőket: A mult év május hónapjában egyik itteni szállóban lakást fogadott egy utazó, aki a vendégekönyvbe ezt írta: Charles Drens, mérnök Párisból, Boulevard des Italiens Nr. 4. Igen előkelően élt, sok pénze volt és nemsokára bejutott a prágai előkelő körökbe. Az idegen elbeszélte, hogy ő újfajta lópatkót talált fel és hogy szabadalmát át fogja nyújtani az egyes európai államok hadseregének. A bukaresti kormánylyal — ugymond — már szerződést kötött 350,000 darab patkó szállítására nézve. Drens azután elutazott és tényleg Bukarestből több levél érkezett a számára Prágába. November 1-én ismét visszatért Prágába és ugyanabban a szállóban vett lakást. Ekkor még inkább megkedvelték s különösen a hölgyvilág szerette őt meg. El is jegyeztet Carolinenthalból egy jómódu leányt és egyszersmind házasságot ígért egy gazdag özvegynek. Ez év januárjában azonban hirtelen kifogyott a pénzből s ekkor 1000 forintot lopott a szállodástól. Azonkívül menyasszonyától is 1000 forintot csalt ki. Mikor már érezte, hogy a csalások miatt bajba kerül, egyszerre eltűnt Prágából. A szobájában csak üres ládákat találtak. A szállodás, aki sohasem bizott előkelő vendégében, egyszer, anélkül, hogy észrevette volna, lefenyképezte őt. A kép most a prágai rendőrségnél volt és ennek alapján kiadták a köröző-levelet a szökevény ellen. A szélhámos különben Bécsben a hadügyminiszternek is bemutatta magát. Az állítólagos mérnök tündetőleg francia nyelven beszélt. Párisból, a hol kérdezősködtek utána, az a felelet érkezett hogy ott Charles Drens nevű mérnök nincsen.

— Német sikkasztó Budapesten. Baumann János volt platthingi (Németország) postamester 700 márkát elsikkasztott otthon. Azzal Budapestre jött, itt elverte a pénzt és tegnap jelentkezett a VII. kerületi kapitányságnál, hogy tartóztassák le bűnéért. A rendőrség természetesen készséggel eleget tett a sikkasztó szerény kívánságának.

— Vértoszu. Szlojanin Mihály s.-polenai lakos életével fizetett azért, hogy a rágalmazásban töltötte kedvét. Pénteken este ellátogatott Stuller Mihályhoz, aki már régi ismerője volt. Beszéd közben aztán szóba került valahogy Stullernak szép fiatal lánya, akit Szlojanin a tulajdon apja előtt akart megrágalmazni. Stuller váltig iparkodott hallgatásra bírni Szlojanint, de ez egyre csak folytatta a csunya rágalmait, ami annyira dühbe hozta Stullert, hogy Szlojanint egy nagy késsel szíven szurta. Szlojanin néhány óra múlva meghalt, Stullert pedig elfogták a csendőrök.

— Ikrek és egyebekről. Akárki mit mond, a legravaszabb madár a gólyamadár. Ravasz és rendkívül szereti a tréfát. Bekopogtat ott, ahol legkevesebb várják, vagy akkor jön, amikor már régen lemondottak a látogatásáról. Tudják ezt mindenütt az egész világon és a statisztikusok sohasem felejtik el, hogy a gólyamadár tréfáiról táblázatos kimutatást ne készítsenek. A Statisztikai Évkönyv, melynek legújabb kötete most jelent meg, a tengerparti sok szám között nem feledkezik meg a gólyamadár tréfáiról sem és felsorolja, hogy 1881-től 1891-ig hány esetben születtek ikrek és egyebek. Az egyebek alatt ugyanis a hármasok és a négyesek értendők. Ime a statisztika: ikrek születtek 9099 esetben (9432 fiu és 8766 leány); hármasok születtek 85 esetben (109 fiu és 146 leány); négyesek születtek 1 esetben (2 fiu és 2 leány). Érdekes megemlíteni azt, hogy az egyetlen négyes esetet egy német követte el és hogy a horvátoknál egyetlen egy hármasszületés sem volt.

— **Rejtélyes holttest.** Triesztben a városháza íves bejárata alatt óriási vértócsában egy holttestet találtak. A rendőrség két gyanús embert elfogott. A kettő közül valószínűleg az a gyilkos, akinek fején és arcán több szúrás van. A vizsgálatot egyelőre csak ez ellen indították meg, de a másikat is fogságban tartják mindaddig, míg a rejtélyes gyilkosság ügye tisztázva nincs.

SZINHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* **Főhercegi vendégek a Népszínházban.** A Népszínháznak ma az udvar köréből voltak vendégei. *Frigyes főherceg, Izabella főhercegnő és Mária Krisztina főhercegnő* megjártogatták a Népszínházat, ahol a *Gyimesi vadvirág-ot*, Géczy István népszínművét adták. A főhercegi család kevéssel az előadás megkezdése után jelent meg a színházban. Az előcsarnokban *Porzsoló* Kálmán igazgató, *Nemes Ferencz* tükár és *Géczy István* ellenőr fogadták. A főherceg az igazgató előtt örömeinek adott kifejezést, hogy a Népszínházba látogathat s úgy ő, mint a főherceggasszony a színház viszonyairól, a darabról s a szereplő személyzetről kérdezősködtek. Izabella főhercegnő különösen kérdezte, játszik-e ma Blaha Lujza? A főhercegi család az egész előadást végig nézte s végül úgy az igazgatónak, mint Géczy Istvánnak, a darab szerzőjének meglepedését fejezte ki.

* **Magyar művész Frankfortban.** *Dióssy né Handel Berta*, az Operaház énekesnője, a frankfurti Operában fog vendégszerepelni. A „Tannhäuser“-ben lép föl mint Erzsébet. Énekelni fog továbbá az ottani filharmónikusok hangversenyén.

* **Bölcsődal.** A Magyar Színház legközelebbi eredeti ujdonsága Sziklai Kornél egyfelvonásos darabja: a „Bölcsődal“ lesz. Szombaton, e hónap 26-án, kerül először színre.

* **1848. a színházakban.** A *Népszínház* a szabadságharc jubileumát nagyszabású drámával fogja megünnepelni, melynek első előadása március 15-én lesz. A népszínházi bizottság az igazgató felkérésére 500 forint külön tiszteletdíj mellett *Verő Györgyöt*, az *Ezer év* szerzőjét, bizta meg a darab megírásával. *Verő* a szabadságharc keretében egy összefüggő drámai cselekvényt illesztett és a szabadságharc ismert nagy alakjait teljesen összeforrtak a dráma költött hőseivel. A darabot két képből álló prológ előzi meg, mely a márcziusi eseményeket tünteti föl; maga a darab kilencz képből áll. Valamennyi bő alkalmat nyújt a színpadi technika minden fogásának, a látványosság minden eszközeinek alkalmazására. A darab kiállítása teljesen korhű s rendkívül fényes lesz. Már hetek óta készülnek rá, míg a darab olvasópróbája ma volt meg, majdnem az egész személyzet részvételével. — A *Magyar Színház* alkalmi darabjának, mint említettük, *Aranylakodalom* lesz a címe. Ez is március 15-én kerül bemutatásra *Beóthy László* és *Rákosi Viktor* írták s *Fekete József*, a Magyar Színház karmestere állítja össze hozzá a zenét. Az „Aranylakodalom“ 8 képből áll, melyeknek címei a következők: I. Ötven esztendő. II. A budai várban. III. Leborulok a nemzet nagysága előtt. IV. A piski-hid. V. Az ország szíve. VI. Oroszok a Hortobágyon. VII. Az utolsó ágy. VIII. A ma.

* **A Magyar Színház új rendezője.** A Magyar Színház igazgatósága *Vidor Dezsőt*, a debreczeni színház rendezőjét, ugyanilyen minőségben három évre szerződtette.

* **Művészeti Ujpesten.** Az újpesti *Gyermekbarát Egyesület* március 1-én hangversenyyel egybekötött táncvigalmat rendez, melyen *Jászai Mari* is közreműködik. A rendezőbizottságnak még sikerült az estén való közreműködésre megnyerni *Ábrányiné Wein Margitot* az opera tagját és *Ábrányi Emilt*.

* **A debreczeni dalegylet Konstantinápolyban.** A konstantinápolyi magyar kolónia meghívta Debreczen híres dalárdáját, hogy a nyár folyamán a *Boszporus* partján rendezzen hangversenyt. A dalárda *Márk Endre* kollegiumi főügyész elnöklése alatt tárgyalta ezt az ügyet és lelkesedéssel elhatározta, hogy a nyáron elmegy a törökök fővárosába, hogy a barátta változott hajdani ellenség szívébe belopja az édes-bus magyar melódiákat.

* **Konfliktus Mahler és Leoncavallo között.** Mint bécsi tudósítónk táviratozza, a feszült viszony *Mahler*, az udvari opera igazgatója és *Leoncavallo*, a „Bohémek“ szerzője között még mindig tart. *Mahler* a „Bohémek“ főpróbáját holnapra, a bemutató előadást pedig szerdára tűzte ki, nem törődve azzal, hogy *Leoncavallo*, tekintettel Van Dycknek, a tenor főszerep ábrázolójának betegségére, a premiéret el akarta halasztani néhány nappal. Ennek következtében *Leoncavallo* nem szándékozik részt venni darabjának sem a főpróbájában, sem az előadásában.

* **Műsorváltozás a Népszínházban.** *Náday* Benka gyöngékedése miatt a Népszínház műsorában e héten az a változás áll be, hogy kedden „A varázsgyűrű“ helyett „A babát“ adják s szerdán „A baba“ helyett „A varázsgyűrű“ kerül színre.

FŐVÁROS.

(Jelölések.) A 45-ös választmányának ma délelőtt *Kléb István* elnöklése alatt ülése volt. Az *V. kerületi tiszti orvosi* állásra dr. Dévai Mórt, a *kijelölt választmányba* Radóczy Jánost, a *közmunkák tanácsa* tagjául pedig *Quittner Zsigmondot* jelölték.

(A vízivárosi választás) A hírhejt második kerületi községi választást minden forum megsemmisítette s új választást rendeltek el, amely ma kezdődött meg.

A szavazatszedő küldöttség tagjai: *Szinek* Lajos elnök, dr. *Weinek* József alelnök, dr. *Rónay* Károly és *Depold* Lajos rendes, *Schiller* György és *Moldoványi* Sándor pótagok. Bizalmi férfiak a polgári párt részéről: *Weisz* Antal, *Várady* Aladár és *Friedrich* Károly; az egyesült polgári pártból: *Derlik* Sándor, dr. *Körössy* Árpád, *Eivöck* Nándor és *Berzsenyi* Béla. A szabadon választandó fővárosi bizottsági tagokra külön-külön listával szavaznak. Dr. *Buday* Józsefet, dr. *Csorba* Ferenczet, *Duma* Györgyöt, *Eckermann* Edét, *Kollár* Lajost, *Petrits* Márkot és *Szabó* M. Ferenczet mind a két párt egyformán jelölte s így a listák csak három jelöltre nézve különböznek. A *polgári pártnál* *Hampel* Sándor, *Moldoványi* Sándor és dr. *Toldi* Lajos, az *egyesült polgári pártnál* pedig dr. *Gööz* József, dr. *Kiss* Károly és dr. *Németh* Imre ez a három jelölt. Pótagoknak *Frommann* István és *Kozma* Gyula mind a két párt listáján szerepelnek, harmadik pótagnak pedig a *polgári párt* *Bauer* Józsefet, az *egyesült polgári párt* ellenben *Varga* Istvánt jelölte.

A korteskedés erősen tart, ámbár korán sem oly nagy, mint a decemberi községi választásokon volt. A *polgári párt* vezetői között visszavonás támadt. A jelölésnél *Gööz* Józsefet mellőzték s *Rupp* Zsigmond és *Kollár* Lajos levelet írtak a mellőzött coripheusnak, ne nehezeltjen rájuk, mert a jelölés az ő tudtukon kívül, hozzájárulásuk nélkül történt. A szavazás holnap estig tart. Ma estig negyedfél százan szavaztak.

VIDÉK.

* (A Hortobágy. A Hortobágy, amely öt mérföld terület (42.000 hold), mint debreczeni levelezőnk írja, nem jövedelmez annyit, mint másutt egy okszerűen vezetett négyezer holdas minta-gazdaság. Hajdan Debreczen város polgársága vagyonsodásának legfontosabb tényezője volt; ma inkább nyűgös teher, mint a jólét forrása. Maga a gazdaközönség vallja, hogy a hortobágyi legeltetés nem ér annyit, amit egy-egy számos jószág ott való tartásáért adó, ármentesítési, kezelési és őrzési költségek címén esztendőnkint fizetnie kell. A régi állapot tarthatatlanságán most segíteni akarnak olyformán, hogy az óriási pusztá szántásravetésre alkalmas részeit ekemivelés alá vegyék, más részét pedig az állattenyésztés és foglalkozásának alapjául hagyják meg. A hortobágyi pusztán majd az *öntözési rendszer* hirdeti a rohanó idők hatalmas változását. A kultúrmentőség az *öntözési rendszer* tervével már elkészült. Igen nagyérdékű terv ez. Az *öntöző* vizet, egy óriási szivattyú segítségével, *Csege* alatt emelik ki a Tiszából és 13 kilométer hosszú fűcsatornán keresztül vezetik a Hortobágyra, mely a vasuton felüli és aluli és a Hortobágy

foiyásán innen eső három öblözetre lesz felosztva. Az *öntözés* a Tisza élő vizéből szakaszonként fő- és mellékesatornák által oly módon történik, hogy a 42 ezer holdas *lefelől összesen 31 ezer hold lesz elárasztható és megtermékenyíthető*. *Öntözés* alá egyedül a Mátá észak-keleti, legszélső keleti és a Zám nyugati magasfokvessü részei nem kerülnek. A felhasznált vizet a Zám legdélibb határánál egy nagyobb medenczében fogják fel, amelyben jövedelmező haltenyésztést rendezhet be Debreczen város.

A csatornaadásoknál csaknem három és fél millió köbméter földet mozdítanak ki s az összes építési költségek, a csegei szivattyutelep felállításával együtt, 1,300.000 ftra rugnak. Az évi fenntartás, üzemvezetés pedig mintegy 50.000 frot igényel.

* (Somorja és a deficit.) Somorja város közönsége *Sidó* István polgármester elnöklése alatt ma közgyűlést tartott. Igen elkeseredett hangulatot idézett elő, hogy a város 1898. évi költségvetése, a csaknem 60.000 forintra rugó bevétel dacára ismét *jelentékeny deficitet* tüntet föl. Az elkeseredett hangulat a közgyűlést követő városi képviselőválasztásnál nyomban tényekhen is nyilvánult, mert a megválasztott 18 képviselő közül 13 a polgármester-ellenes párthoz tartozik, míg a polgármesternek csak 5 hívét sikerült bejuttatni a képviselőtestületbe. Jellemző, hogy a 36 választópolgár közül több mint 300 adta le szavazatát.

EGYESÜLETEK.

* **Összes ülés.** A Magyar Tudományos Akadémia hétfőn délután 5 órakor összes ülést tart, tárgyai: 1. *Schmidt* Sándor l. t. emlékbeszéde *Dénes* Jakab k. t. felett. 2. Folyó ügyek s köztük a *Wahrmann*-aranyérem ányújtása.

* **A lipótvárosi kaszinó** ma tartotta évi rendes közgyűlést *Falk* Miksa elnöklése alatt. A közgyűlés iránt nagy érdeklődés nyilvánult, mert ezuttal megújították a választmány egyharmadát s e körül pártszinezetek iparkodtak érvényesülni. Az évi jelentés a kaszinó jelentékeny fellendüléséről tanuskodik. A tagok száma ez idő szerint már 1172, vagyis 215-tel több, mint 1896-ban. A zárszámadás szerint a múlt évi bevétel 92.500 forint előirányzattal szemben 103.750 forinton felül volt, az 1898-ik évi költségelőirányzat pedig 102.800 forintra záródik. *Márkus* Miksa a könyvtár gyarapítása és a művészet pártolása érdekében emelt szót, mire konstataáltak a közgyűlésen, hogy e célokra a kaszinó évenként 1300 forintnál többet költ. A választás eredménye ez lett: Elnök *Falk* Miksa, alelnökök *Neumann* Frigyes és *Lánczy* Leó, igazgatók *Basch* Gyula (festőművész), dr. *Löw* Sámuel, dr. *Stiller* Mór, *Ormódy* Vilmos, tükár dr. *Fraenke* Sándor, gazda *Ruszt* József, ügyész dr. *Darvai* Fülöp, pénztáros *Schön* Leó, ellenőr dr. *Strasser* Imre, választmányi tagok: dr. *Baracs* Marcel, dr. *Gerber* Béla, dr. *Gyöngyösi* József, dr. *Herczl* Izidor, *Massanek* Rezső, *Palotai* Rezső, dr. *Pick* Jenő, *Pollák* Illés stb. A teljes névsor még nincs meg, mert a szavazatok összeszámítása még az esti órákban is tartott.

* **Tizezer forint áltamsegély.** A Felvidéki magyar közművelődési egyesület beküldte hozzánk annak az emlékiratnak egy példányát, melyet *Waszics* Gyula közoktatásügyi miniszterhez intézett. A memorandumban beszámol jelentős kulturális tevékenységéről és céljaira évenként tizezer forint áltamsegélyt kér.

* **A belvárosi polgári kör közgyűlése.** A „Belvárosi polgári-kör“ *Láng* Lajos elnöklése alatt ma déli 12 órakor tartotta közgyűlését. A tagok száma ez idő szerint 654, múlt évi bevétel 13.260 forint volt, a kiadás 11.920 forint, így a főlösleg 1340 forint. Az évi jelentést tudomásul vették s a felmentvényt megadták. Ezután következtek a választások. Elnök lett *Láng* Lajos v. b. t. t., alelnökök lettek: *Emich* Gusztáv, *Grünbaum* Miksa, *Kunz* Jenő, *Majovszky* Vilmos és *Tömöry* Károly; tükárok lettek: dr. *Rakovszky* Géza, dr. *Gergő* Izor; ház-nagy; *Saceláry* Mihály; pénztáros: *Lobmayer* J. Ferencz; ügyész: dr. *Bunczel* Alfréd; irodafőnök: dr. *Papp* József; ellenőr: *Dunkel* Norbert; könyv-vezető: *Kanitz* József. Megválasztottak ezenkívül 24 igazgatót és 105 választmányi tagot.

ÜZENETEK A KÖZÖNSÉGNEK.

P. M. M. Patak. A karmester ur fellépése jogos, de nem illedelmes volt.

Gabonák. Balassa-Gyarmat. A tőzsde árjegyző bizottsága csak ama határidőket jegyzi, amelyekben élénkebb forgalom van, szórványosan előforduló kötésekéről nem vesz tudomást. Lapunk tudósítója azonban minden előfordult üzletről számol be.

Topánfalva. A „harang és kalapács” nevű elmés játék megtanulásának legegyszerűbb módja, ha méltóztatik venni egy ilyen játékdobozt, mely egyszerűen magától játszik. Mindenesetre van hozzá olyan értelmes használati utasítás, mely minden kétségben biztos útmutatást nyújt. Mily boldog ön ott, Topánfalván, hogy még a harang és kalapácsnál tart. A modern gyermekek lilputi rouletten kezdik játékaikat.

Hj. R. I. Kis-Czellj. — K. A. 5142. Sásd. — Egy szőlőki előfizető. — P. Z. Gödöllő. Ugy a protestáns szeretetházi, mint a gyermekmenhely-egyleti sorsjátékot elhalasztották.

St. Berény. A 938. sor 11. számú bazilika-sorsjegy 6 forintot, a 942. sor 8. szám olasz vörös-kereszt-sorsjegy 30 lírát nyertek törlesztésben.

Bl. F. Péter, Laczháza. — L. G., Flume. — H. I., Mátészalka. — V. H., Bánffy-Hunyad. — M. P., Nagyvárád. — L. I., Balassa-Gyarmat. — Sz. E., Pálháza. — Bl. M., Budapest. — Lunkeszpric. — Dr. H. L-né, Zilah. — B. A., Kunhegyes. — G. Zs-né, Flume. — K. B., Andrassy-ut. Sorsjegyek kisorsolva.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Az apa-ló.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Az „Országos Hirlap” február 6-iki számának Üzenetei között „egy lötenyész” a lötenyészést a népoktatással, a néptanítókat az apa-lovakkal hozza szellemesnek látszó hasonlatba, mely hasonlításból mi, nép tanítók, olyan legényekül kerülünk ki, hogy alatta maradunk a halhatatlanná tett Bona-Vistának működésünk értéke pedig sokkal csekélyebb az „Ő” működése értékénél.

Engedje meg igen tisztelt Szerkesztő ur, hogy Lotenyész urnak, ki számításában a hasznót tisztán pénzértékben veszi, egy kis helyreigazítással szolgáljak.

A 200.000 forintos Bona-Vista nem egy, hanem 500 néptanítóval ér föl.

Váltsuk azonban mi is fel pénzre a hasznót. Az 500 néptanító „idomit” (egy tanítóra átlag 60 tankötelet számítva) naponként 30.000 kicsiny „csikót”, (per analogiam) melyeknek „idomitása” külön-külön óra adással (egy óra = 1 korona) napi öt órán keresztül 150.000 koronába kerülne egyseknek.

Voltunk már népszinművek tréfátárgyai, eszedőre megalkudott cselédjei a kupaktanácsnak, kik, ha működésünkkel nem voltak megelégedve, kihurcolták a határszélre; lestük a lehulló morzsát befolyásos urak asztaláról; a kurátor vagy faluhíró mosolygása szívünkig hatott; de a XIX. század végének kellett elkövetkeznie s egy Lotenyész urnak megszületnie, hogy kiderüljön: egyikünk működése sem ér föl a Bona-Vistáéval.

Igy nem csodálkozom, ha — mint megtörtént — az Alföldön s itt Erdélyben is egyes néptanítók a szociálisták karjai közé veti magukat: a Lotenyész s hozzá hasonló urak kergetik oda bántó nyilatkozataikkal, melyeknek élet ném csorbítja, sőt aczélosabbá teszi, ha Lotenyész ur nyilatkozatát egy földmívelési miniszter szájába adja is.

Mi azonban, dacára e szerencsénkre elszigetelt nyilatkozatnak, küzdünk e, szociálisták ellen, küzdünk szóval, tettel és tollal.

Olvassa el bár Lotenyész ur Borsodi Lászlónak a szociálisták ellen „A néptanítókhöz” írt lelkes költeményét (Sásd Népt. Lapja 1898. évi 5. szám), melynek utolsó strófáját leírom:

„Leletlen kufárok, félre az oltártól!
Itt a honszerem Vesztattize lángol,
S mi vagyunk őrsége.

A nagy örökség, mit ránk hagytak az ősök:
Hálás unokáknak hitök és reményök
Kezünkbe van téve!”

Végül csatlakozom az igen tisztelt szerkesztő-ég óhajtatásához: éltesse az isten a Bona-Vistát az

„emberi” kor legszélső határáig. — de „Vele” minket, néptanítókat is, hogy az „Ő” ivadékaira lelkes honvédő huszárokat s valamivel méltányosabb lötenyészítőket nevelhessünk.

Kiváló tisztelettel maradok
Kalota-Szent-Király, 1898. február 19-én.
Czuczsa János,
áll. isk. igazgató-tanító.

NYILTTÉR.

Részvényeinknek 1898. május 1-én esedékes 17. számú osztalék-szelvénye folyó évi február 21-től kezdve

darabonként 13 forintjával

váltatik be a Magyar Országos Központi Takarékpénztárnál (Budapesten (IV., Deák Ferencz-utca 7. sz.)

Schlick-féle vasöntő és gépgyár részvénytársaság.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti értéktőzsde. A mai, vasárnapi. magánforgalomban csekély üzlet mellett az irányzat nyugodt volt. Osztrák hitel 361.70—362.10 frton kötöttet. Zárlat: Osztrák hitelrészvény 362.—.

Első magyar betűöntő részvénytársaság. E vállalat február 20-án tartotta közgyűlését. Az előterjesztett nyereség-vesztés számla szerint a lefolyt üzletév tiszta nyeresége 23,130 forint 82 krajczár. A jutalékok levonása és a tartalékalap gyarapítása után javasolja az igazgatóság, hogy osztalékul 18,000 frtot, részvényenkint 6 forint (6%) osztás-sék ki és 1359 forint 48 krajczárt új számlára irjanak elő. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette és a felmentvényt megadta.

Tenyészbika-kiállítás és vásár. Udvarhely megyében, Székely-Keresztur nagyközségben (vasúti állomás) a megyei mezőgazdasági bizottság február 28-án tenyészbika-kiállítást, következő napon, márczius 1-ső napján tenyészbika-vásárt rendez, kizárólag tiszta magyarfaj tenyészbikák számára. Felhívják egyrészt a gazdaközönség, másrészt a köz-ségi tenyészbikák bevásárlásával megbízott közegek figyelmé, ezen, már sok éve fennálló országos jellegű tenyészbika-kiállítás és vásárra, mivel ezen kiállításon és vásáron mindenféleképpen meg van adva az alkalom. nagyobb mennyiségben, továbbá a legmagasabb igényeknek is megfelelő tiszta magyarfaj tenyészanyagának a beszerzésére.

Magyar villamossági részvénytársulat. E társaság február 20-án tartotta évi rendes közgyűlését. Az igazgatósági jelentésből kiemeljük, hogy az üzletév eredménye kielégítő. A tiszta nyereség 292.277 frt 83 kr., mely összegnek a jutalékok levonása és a taetálékalap dotálása után való hovatfordítására vonatkozólag az igazgatóság javasolja, hogy a 40.000 darab részvénytársulat darabonként 6 frt 50 kr.-ral váltsanak be s a fennmaradó 41.910 frt 41 kr. új számlára vitessék át. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette és a felmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak megadta. Végül a kilépő igazgatósági tagokat és a felügyelő-bizottság tagjait újból megválasztották.

Schlick-féle vasöntő- és gépgyár-részvénytársaság. E vállalat február 20-án tartotta közgyűlését. Az igazgatóság jelentése szerint a tiszta nyereség 213.753 forint 35 krajczár volt, amiből — az alapszabályszerű levonások után — részvényenkint 13 forintot fizetnek ki. Megjegyzi az igazgatóság, hogy az év kezdetén beállott általános pangás következtében a megrendelések nem a kellő mennyiségben érkeztek be, a társaság műhelyei nem voltak teljesen foglalkoztatva. Végül újra megválasztotta igazgatósági tagokul Láng Lajost és Kohner Ágostont, felügyelő bizottsági tagokul pedig Radocza Jánost, Németh Titust és Czettel Gyulát.

Székely fluk elhelyezése. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara pár év óta nagy számmal helyez el szegénysorsú székely flukat kiképzés végett ipari és kereskedői pályákra. A mult évben mintegy 45 városba 461 fiut közvetített. Az elhelyezés voltaképeni célja az, hogy az Oláhországba gravitáló székely népmozgalom az ország belsejébe tereltessek. Ezért nevezett kamara lankadlanul tevékenységet fejt ki s az eddig elért sikerek által felbuzdulva, jövőben még nagyobb odaadással igyekszik a hazafias akciózt fejleszteni. Így ez évben is két izben szándékozik székely flukat elhelyezni, tudniillik tavasszal és őszszel. A tavaszi elhelyezés május hó s az őszi elhelyezés szeptember hó elején történik. Ipari pályákra 13—16 éves s legalább 4 elemi osztályt, kereskedői pályákra legalább 2 gimnáziumi, polgári vagy felső népiskolai osztályt végzett fluk helyezettnek el. A tanonczidő legfőlebb

4 év s az iparos vagy kereskedő teljes ellátást s ruházatot tartozik adni. Székely-tanonczok alkalmazása a helyi illetékes ipartestületknél vagy kereskedő-társulatoknál jelentendő be és pedig a tavaszi elhelyezéskor márczius 25-ig, az őszi elhelyezéskor pedig augusztus hó 10-éig.

A hajózás megnyitása. A Magyar Folyam- és Tengerhajózási részvénytársaság forgalmát a Dunán a teljes uszályrakományokban szállításra kerülő árukra nézve e hónap 21-én nyitja meg amennyiben azt az időjárási viszonyok megengedik, legközelebb megindítja a rendszeres helyi járatokat úgy a személy-mint az áruforgalomban Baja-Apatin, Vukovár-Ujvidék és Zimony-Belgrád-Galacz között is. A Száván, Mitrovicza és Sabác között a forgalom, — amint az különben egész télen át történt — szakadatlanul folyik, a Tiszán fentartott helyi járatokat pedig, valamint az áruforgalmat, illetve a teljes uszályrakományok szállítását a jég elvonulásával azonnal megkezdi.

Kereskedelmi cégjegyzések.

a) Új cégek.

- Budapesti törvényszék. Fodor Ignác, ingatlanok közvetítő ügynök, Budapest. Weisz Márk, ékszerész, Budapest. Braun Dávid és testvére, kézműári nagykereskedés, Budapest. Singer J. és Társa, kefé- és konyhaberendezési üzlet, Budapest.
- Kecskeméti törvényszék. Szigeti Adolf, szatócs, Kecskemét. Strasser Mór, vegyeskereskedő, Kun-Félegyháza. Körössi János, üveg- és porcellán-kereskedő, Kecskemét. Singer Jakab, vegyeskereskedő, Kun-Félegyháza.
- Nyiregyházi törvényszék. Rosenbaum Jakab, rőfös- és rövidárkereskedő, Nyiregyháza.
- S.-A.-Ujhelyi törvényszék. Stern Aser, vegyeskereskedő, Sztrópkó. Grossmann Eber Adolf, terménykereskedő, Sztrópkó.
- Zombori törvényszék. Heindlhofer R. ifj., vegyeskereskedő, Zombor.

b) cégmegszüntések.

- Budapesti törvényszék. Weisburg Józsefné, szül. Hersch Berta, Budapest. Schenker János József, Budapest.
- Flumel. M. a. Krassid, Flume.

c) Új részvénytársaságok és szövetkezetek.

- Déval törvényszék. „Zárándeana” pénz és hitel-intézet részv. társ. Alaptőke 16.000 forint. Boicza (Déva mellett).

d) cégváltások.

- Kecskeméti törvényszék. Kecskeméti szikvizgyár részvény-társaság, Farkas Antal igazg. taggá választása, Kecskemét.

- Székesfehérvári. Bicskei takarékpénztár, Bicske. Bende Dezső, Berger József, Göllner Károly, Kelemen József, dr. Király István, Veigl Mihály cégjegyzési jogosultsága megszűnt.

Versenyárgyalási hirdetések.

Budapest. (Különböző gépek eladása) folyó évi márczius 3-án déli 12 órakor. Magyar királyi államvasutak anyag és lettárbeszerzési osztály. Bánatpénz 5 százalék.

Budapest. (Utak kavicsozása) folyó évi február 28-án délelőtt 10 órakor. Magyar királyi államépítészeti hivatal. Bánatpénz 5 százalék.

Hódmezővásárhely. (Templom és lelkészlaképtés) folyó évi márczius hó 5-én délelőtt 9 órakor. Evangélikus református egyházközség Hódmezővásárhely. Bánatpénz 5 százalék.

Esztergom. (Bérbáz-csoport építése) folyó évi február hó 28-án déli 12 órakor. Esztergomi takarékpénztár igazgatósága. Előirányzat 216.691 forint 40 krajczár. Bánatpénz 5 százalék.

Nyiregyháza. (Kórház építése) folyó évi márczius hó 12-én délelőtt 10 órakor. Előirányzat 175.917 forint 49 krajczár. Szabolcsvármegye alispáni hivatala. Bánatpénz 5 százalék.

Temesvár. (Gyalogsági laktanya építése) folyó évi február hó 22-én, délelőtt 10 órakor (175.441 forint 95 krajczár), városi polgármesteri hivatal. (Bánatpénz 8800 forint.)

Telekfalva. (Fűrészfűrész és épületfa eladás) folyó évi február 21-én délelőtt 9 órakor. Községháza Telekfalva (Udvarhely megye). Bánatpénz 10 százalék. (Kiküldési ár 8663 forint.)

Zombor. (Marhasóáruda belsítése Hódmezővárosban) folyó évi február 28-án, délelőtt 10 órakor. Pénzügyigazgatóság Zombor. (Bánatpénz 140 forint.)

T.-Karánd. (Fa-eladás.) Folyó évi február hó 28-án, d. a. 10 órakor (40.000 forint). Bánatpénz 4000 forint.)

MINDENFÉLE.

Nizzai karnevál. Nizzából írják: Karnevál herceg ez idén is megtartotta fényes bevonulását Nizzába. A mesés pompájú menet élén haladó karnevál-kocsin olyan rettenetes komolysággal ült egy sereg rendező, mintha eleven fejedelem kíséretében volnának. A herceg kocsija öt méter hosszú és három méter magas, kék, vörös és aranszínű római diadalszékér, amelyet belülről motorral nógatnak előbbre. A herceget képviselő alak, mint jó fejedelemhez illik, kegyesen hajlongott jobbra és balra, egyre integetve alattvalóinak. A hódolóknak ezrei kísérik a fejedelem kocsiját folytonos *vive!* és *evviva!*-kiáltásokkal. A többi kocsik is állandó éljenzéssel követik a herceget fogatát. A *Piazza Masséna*n megáll a menet. Itt táborot üt a herceg, hogy gyönyörködjen népeinek tarka tömegében és annak különféle mulatságain. Kár, hogy a tanács teleépítette tribünökkel az idénre a teret; így sokkal kisebb volt a hely és bizony sok veszekedés is történt a nagy tolongásban. — Ahogy elhelyezkedtek a térségen, pompás látványosságot nyújtanak a nézőnek. Elsősorban a herceg rengeteg kocsija, aztán még három remek székér, melyeket a rendező bizottság készíttetett s végül vagy tíz magánfogat, az építészeti stílusok mindegyikének képviselői. Ott ül egy kocsin *Karnevai* asszony is, a könnyelműség megszemélyesítője udvarhölgyeivel. Ez a csoport fényesen karrikozza a mai divat hóbortjait. Rikító, határozatlan színű ruhák, rengeteg puffok, örült formájú kalapok nyárfamagas strucczollakkal dominálnak Karnevál asszony környezetében. Szegény jó *Midis* király, a sors számárfülekkel vert meg: bizony csak ő is itt van. Beütött zeneláncja harmonimixához hasonlít. Negyventagu zenekart dirigál az öreg. A bolond zenéhez najadok és nymphák énekelnek és tánczolnak veszettül. A *diszeládásnak* nevezett produkció is szép volt. Előbb óriási szerencseke-reket hoztak kocsin, aztán elvonult az egész világ minden híres orfeumi alakja, többek közt Yvette Guilbert is. Volt nagy dobverés, réztányérozás, kiabálás, éneklés és mókázás! Szellemes dolog az *1900-iki kiállítás* persiflagea is. Egy óriási kéményből bodor füstfellegek emelkednek föl. A nagyhatalmak képviselői körülállják a kéményt nagy teleszkóp-jaikkal és a holdat keresik a füstben. Hogy mit jelentsen ez? Azt jó volna tudni; de azért valószínűleg szellemes dolog. A *Bumm tábornok* egy kolosszális gyermek, aki marsot füttyöl a katonáinak s azok úgy masíroznak, ahogy ő füttyöl. Aminthogy a valóságban is így van. A *madarak bálja*, a *kefekötő-művészek*, az *Olympos megostromlása*, a *halász*, a *sors igazságtalansága*, *szó szerint megtogadott parancs*, ezek voltak a főbb részek a mulatságoknak. Ezekon kívül volt ott minden elképzelhető figura az emberi és állati világból. A átváltozó mandolin, a számár, mint bíró, a szabadkőműves, a teakereskedő, a fátyolos hölgy, a vendégszónok és a libakereskedő a legkedveltebb alakjai a vásárnak. Az egész városban féktelen volt a jókedv. Bánatnak, gondnak, szomorúságnak híre sem volt. Csapongó, szinte túltengő jókedv ütött tanyát egész Nizza szívében. Boldog nizzaiak, akik, ha csak pár napra is, el tudnak feledkezni az egész világ nyomorúságáról!

Várjuk be! Lantara, a híres festő elkészült tájképével, melynek háttérében egy szép templom látszott. Vevője megnézve a képet, így szólt:

— Ezt a képet frésnek találom . . . Hol vannak a paraszt — hivek?

— Bementek a misére.

— Helyes, várjuk be, míg kijönnek; akkor megveszem öntől a képet.

A fegyveres béke. Egy békebarát összeszámította, hogy az európai szárazföld államai négy millió embert állíthatnak fegyverbe. Ha ezek négyes sorba felállának ez a hadoszlop negyvenezer kilométer hosszú volna s egész év kellene, míg ez a csapat eldefilíroznék. E hadsereg fentartása évente öt milliárd frankba kerül, vagyis naponta 14 millióba.

Mondja aztán valaki, hogy Európának nincs pénze!

KÉT ASSZONY

BARANCZEVICZ SZ. KÁZMÉR REGÉNYE

oroszról fordította SZABÓ ENDRE (33)

Lopva ránézett Nalhanovra. Annak az arca komoly volt, sőt bánatos, tünődő.

„Nem, az nem lehet.” — nyugtatta meg magát a fiatal asszonyka, — „véletlenség volt. Ő igen jól ismer engemet, ugyan mit is akarna velem.”

S eltelve annak büszke tudatával, hogy ő hozzá nem férhet semmi megkísértés, — még egyszer ránézett és nevetve szólt:

— Ön tán nincs is jelen, Jakovlevics Makszim, hanem egészen visszament a múltba.

— En? — rezzent fel Nalhanov — igen: eltalálta. Egészen a múltban vagyok. Eszembe jutott gyermekkorom s úgy elragadt a visszaemlékezés, hogy úgy tetszik, mintha csak tegnap jártam volna ezen az utcán.

— Nem hiszem, hogy emlékei valami nagyon kellemesek lehetnének. Ugy tudom, hogy ön nem volt valami szorgalmas tanuló s hogy a tanára nagyon gyakran megbüntette — nevetett Szergejevna Nagyecsda.

— Hát emlékezik rá? Emlékszik, hogy egyszer a gimnáziumból egyenesen kegyetekhez, a kertbe szaladtam s ott találtak meg engemet a lugásban.

— Emlékszem! Ön nem akart haza menni s mama kénytelen volt önnek éjjeli szálást adni.

— Igen, igen! — sóhajtott fel Nalhanov — ha felgondolja az ember, hogy mennyi idő múlt el azóta. S mindaz, ami kellemetlen volt a gyermek-korban, most oly kedves, hogy jól esik rá visszamlékezni. Bizonyosan azért, mert eltűnt és többé vissza nem jő. Arra is emlékszem: milyen türelmetlenül lestem minden ünnepnapot, mert az ünnepeket mindig kegyetknél töltöttem. Mily vígan voltunk!

Ránézett Nagyecsdára. Ennek az arca komoly volt, tekintetét elgondolkozva irányozta előre, mintha ő is átélné gyermekkorát.

Észre sem vették, mikor az Alekszandrov-parkba értek. A fák és bokrok csak nem régen kaptak lombot. A tiszta utakat és felgereblézett virágágyakat kellemes volt látni. Mindenfelé madarak vig csicsérgése hallatszott. A főúton czifra fogatokban elegáns hölgyek kocsikáztak.

A járástól és a friss légtől Szergejevna Nagyecsda arca kipirult.

— Nem fáradt el, Szergejevna Nagyecsda? — kérdezte Nalhanov.

— Nem nagyon. Szeretek járni.

— Pedig indítványozni akartam, hogy egy kis negyedóraig tartsunk pihenőt. Hiszen nem siet, ugy-e?

— Nem.

— Akkor hát ülünk le. Ott van egy szabad lóca.

Leültek egy padra, melyet a főúttól egy sűrű akácfa takart el.

— Szergejevna Nagyecsda, kegyednek olyan a tekintete, mintha valami bánata volna, — szólt Nalhanov.

— Nincs semmi bajom — mosolygott Rynyájevne, — csak úgy . . . A hugomra gondoltam. Ma is csak azért mentem el mamához, hogy megtudjam, mi történt vele. Nem vártam volna tőle ilyesmit.

— Nagyon . . . könnyelműen viselte magát — jegyezte meg Nalhanov, egyébiránt vannak olyan természetek, melyeket nehéz meghatározni . . . hogy miféle természetek. Nekem is volt ismeretségem ilyen leánykával.

— Önnek? No lám! — mondá voniatottan Rynyájevne s feloldalt nézett rá.

— Igen — kezdé Nalhanov — két éve már annak, hogy én kegyeddel utoljára beszéltem a nyaraló kertjében s ez alatt a két év alatt annyit átéltem, amennyi öt évre is elég volna.

— Igazán? — kérdezte a fiatal asszony, felemelve rá tekintetét, s nem tudva, hogy mi készül ebből a levelezésből, majd homályosan sejtve olyas valamit, aminek ő közöttük nem volna szabad megtörténni.

— Nekem nincs ki előtt kiönteni a lelket — folytatta Nalhanov — nincs kinek elmondani, hogy mit éltem át s ha kegyed nem volna férjnél, kegyednek sem mondanám el.

— Hát mi történt azzal a leánykával.

— Igen szomorú dolgok, Szergejevna Nagyecsda. Megengedi, hogy úgy beszéljek kegyeddel, mint gyermekkori barátommal? Tudja, hogy nekem nincsenek barátaim, vannak csak cimboráim, akik soha sem fogják megérteni az én bajaimat, mert mit értenek azok ilyen kérdésekhez; kegyed az egyetlen ember, aki engem képes megérteni, mert kegyed engem gyermekkoromtól ismer.

Szergejevna Nagyecsda, aki az egész idő alatt lehajtott fővel ült, most felnézett s kíváncsian és részvétellel nézett Nalhanovra. Jól esett neki annak bizodalma; amellet meg oly érdekesnek látszott előtte az egész, hogy szívesen vállalkozott Nalhanov kihallgatására, mindazonáltal hirtelen erőt vett magán és tettett kö-zönnyel kérdezte:

— Bizonyosan valami nagyon is regényes történet?

— Inkább valami pathologiai dolog — felelt Nalhanov — az a leányka a szó szoros értelmében abnormisnak bizonyult.

— S ki ő? — kérdezte türelmetlenül Szergejevna Nagyecsda, de aztán rögtön szemrehányást tett magának: „Mi közöd neked ahhoz? ah, be furcsán viseled magadat!”

— Hogy ki? — szólt Nalhanov — hogy is mondjam csak? Egy eléggé művelt, kifejlett leány, amint látszik: jó családból is való, de amely családról én mai napig sem tudok semmit. Egész véletlenül ismerkedtem meg vele egy színház folyosóján, egy operett-előadás után. Kóris-táné volt igen csekély fizetéssel, 15—20 rubellel havonként. Eleinte olyannak tartottam őt — kegyed tán megért engemet — de kisült, hogy tévedtem. Szerette szegényke a művészetet, tanulta a konzervatóriumban s mint annyi sokan: ő is az operához akart bejutni. De ez a be-jutás valami oknál fogva mindig késett, élni meg kellett s a szegény örült, hogy bejuthatott az operette-karba. Pedigigentehetős leányka volt, de az volt a szokása, hogy mindenbe csak bele kapott, semminél sem tartott ki. Csinosan énekel, jó zenei képzettsége volt, igen szépen rajzolt, csinos verseket írt, jól értette a szob-rászatot is, sőt egy időben tanítónő is volt és igen sikeresen tanított. S mindez a képesség csak egy a homokba futott. Sokszor gondoltam hogy a sors rosszul bánt vele, mert adott neki tehetséget, de nem adott hozzá kitartást. Ah, ha tudná: hogy gyötört ő engem!

— Szerette őt? — kérdezte Szergejevna Nagyecsda.

— Szerencsétlenségemre, igen! Bérletem egy kis lakást és együtt laktunk, kértem, hogy hagyja ott a színházat, inkább rajzoljon, adjon zene-órákat, sőt írjon verseket, de nem hallgatott rám. Sokszor rám kiáltott: „Azt akarja ön, hogy meghaljak? Én nem élhetek meg a mi unalmas környezetünkben. Nekem szükségem van a gázlámpákra, a kosztümökre, a zene hangjaira, mert az ad nekem életet.” Pedig mi jó volt abban! Attól a gáztól, a színpalak mögött való ácsorgás közben szerzett meghűléstől, az öltözök rossz levegő-jétől, a kocsikázásoktól (mert annyira ment, hogy előada-ok után kikocsizott a tisztékkel, aztán hazatérve térdre borulva sirt előttem és tépte a haját: hát mindentől végre is tudósor-vadást kapott. Rettenetes volt ebben az állap-otában. Reggelként köhögött, sirt, panaszkodott a sorsra, nem volt semmivel sem meg-elégedve, dobált mindent — esténként pedig mégis csak elment az ő bódéjába, s ott komé-dizott valamely ostoba operettben. Én szerettem őt, nem mint velem egyenlő élet-társamat, hanem mint beteg, nyűgös, kedves gyermeket, de ebben a gyermekben annyi volt a hitvány-ság, a szükségtelen hazugság, alatomosság, hogy én e miatt elképzelhetlenül sokat szen-vedtem.

— És mégsem hagyta el?

— Nem volt rá erőm. Igen sok kedves-ség, sőt naivság volt benne. Néha szemrehá-nyást tettem neki, hogy minek ment kocsikázni — de még csak említeni sem lehetett neki a kocsit, mert mint a gyermek, rögtön nekem esett, zemei fellángoltak és könyörgött: „Éde-sem, jerünk kocsikázni, az istenre kérem, je-rünk.”

(Folytatás következik.)

Felolvas szakszerző: Liposey Ádám.

SZINHÁZAK.

Budapest, hétfő, 1898. február 21-én.

NEMZETI SZINHÁZ.

Evi bérlet 42. Havi bérlet 18.

Elektra.

Tragédia 4 felvonásban. Irtá Sopkoles.
Kezdeté 7 órakor.

MAGY. KIR. OPERAHÁZ.

Zárva.

NÉPSZINHÁZ.

Blaža L. asszony mint vendég.

Talmi hercegnő.

Eredeti operette 3 felvonásban. Irták Makai Emil és Kovasi A. Zenejét szerzelte Konth Jozsef.

Személyek:

Darius Németh
Mizsibana M. Csáki
Gaston Raskó
Margarita Hegyi
Kazimir Vidor
Yvonne Blaha
Cognac báró Solymosi
Rigobert Ujvári
Kezdeté 7 órakor.

VÁRSZINHÁZ.

Nagy bérlet 37. Havi bérlet 9.

Parasztbecsület.

Melodráma 1 felvonásban. Zenejét szerzelte Mascagni P. Szövegét írták Targioni-Tozzetti és Menasci. Fordította: Radó A.

Személyek:

Santuzza M. Rotter G.
Lola Payer M.
Turiddu Arányi
Alfo Várady
Lucia Václav
Utána:

A nürnbergi baba.

Vig opera 1 felv. Zenejét szerző Adam Adolf. Szövegét írták Leuven és Beauplan. Fordította Havi Mihály.

Személyek:

Cornélius Hegedűs
Donatlian Dalnoki
Müller Honrik Mihályi
Berta Gábus
Kezdeté 7 órakor.

VIGSZINHÁZ.

609. szám. — 609. szám.

Tina di Lorenzo—Flavió Andó és társulata
vendégzseleplése:

Dora.

Commedie in 5 atti di V. Sardou.
Személyek:

Dora Tina di Lorenzo
Andrea di Maurillac Flavió Andó
L'Avrelle V. Talli
Zina Moro Piffotto
Di Rio Zares Faladini
Barone Kraft L. Piffotto
Tekli D. Capelli
Principessa Cavalucci
Eva A. Porro
Voltenniere I. Gauthier
Miora A. Frigerio
Toupin A. Salmati
Larligues U. Piperno
Sramir A. Falconi
M. Tressac De Napoli
Buisson V. Giurini
Hunsony A. Falconi
D'Albergo V. Frigerio
1.º Servo F. Rizzardi
3.º Servo G. Rissone
Kezdeté fél 8 órakor.

MAGYAR SZINHÁZ.

Komáromi M. asszony, mint vendég.
Harmadszor.

A Michu lányok.

Operett 3 felvonásban. — Irtá: A. Vanloo és G. Duval. Fordította: Reiner Ferencz. Zenejét szerzelte: André Messager.

Személyek:

Des Ifsmárki Sziklay
Michu Boross E.
Michuné Láng Etel
Marie Blanche Komáromi
Blanche Marid Vlád G.
Aristide Iványi A.
Gaston Rigand Szentmiklósy
Herpin Sz. Szilassy
Reunald Bessenyei
Ozvegy Vásarhelyi
Szabó Paulay
Dívatáros Nagas
Gergely Nagas
Fülöp Papp
Nathanael Deak
Péter Molnár
Jozsef Eötvös
Miblós Kardos
Kezdeté 7 órakor.

Színházi műsorok.

	Nemzeti Színház	Vár Színház	M. kir. Operaház	Vig Színház	Vár Színház	Magyar Színház	Kisfaludy Színház
Kedd	A hol mulatnak Huszár szerelem	—	Otello	Adriana Lecouvreur	Baba	A Michulányok	—
Szerda	Az agglegények	Zsidónő	—	A nőszabó	A baba	A Michulányok	—
Csütörtök	Czifra nyomoruság	Otthon	Bohéme	Champaudet állomás	A talmi hercegnő	A kikapós patikárius	—
Péntek	Marcelle	A pillangócsata	Lohengrin	A nőszabó	A talmi hercegnő	A gésák	—
Szombat	Lear király	—	She	Vége a szeretemnek	Felhőszakadás	Bölcsődal	—
Vasárnap d. u.	Stuart Mária	—	—	Szöke Katalin	Hoffmann mesei	A könyvtáros	—
Este	Folt, amely tisztít	—	Carmen	Vége a szeretemnek	Felhőszakadás	A gésák	—

BUTOR.

ajánljuk a n. é. közönségnek és becses vevőinknek **dusan felszerelt raktárunkat**, mely dus választékot nyújt mindennemű **kárpított- és fa-butorokban**. Üzletünk szoliditását számos **elismert levél** van hirtokunkban, melyek **izlése és jó minőségű butorainkról** tanuskodnak; azért ne mulassa el senki megtekinteni mielőtt másutt szerezné be butorait. — Tisztelettel

Patyi Kálmán és Tivadar
kárpitosok és díszítők

Budapest, IV. ker., Kossuth Lajos-utca 11. szám földszint.

Magy. kir. államvasutak igazgatósága.

19.873/1898. C—I. b. sz.

Hirdetmény.

(Osztrák-magyar vasúti kötelék.) Dijszabási határozmányok kiegészítése.

Az osztrák-magyar vasúti kötelék dijszabás II. rész, 2. és 3. füzetének 1898. évi január 1-től érvényes függelékeiben a 2-ik illetve 3-ik oldalon foglalt „Előzetes megjegyzések” még az alábbi megjegyzéssel egészítendők ki: „Az egyes árucikkeknek a megjelölt viszonylatokban való szállítására megállapított díjtételek, amennyiben a gyorsárúként való szállítás külön előírva nincsen, csak a teherárúként feladásra kerülő küldeményekre nyerne alkalmazást.”

Budapest, 1898. február 10-én.

A m. kir. államvasutak igazgatósága, a többi részes vasutak nevében is.

(Tárgymás nem díjazatik.)

Üdvös tanács.

Köhögnél, rekedtségnél, a torok és légzési szervek működési zavarainál **Egger biztos hatású**

Mellpasztillái

veendő. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) A gyomor rendetlen működésénél radikális hatásának bizonyultak **Egger szóda pasztillái**. (1 doboz 30 kr.) Mindkét szer kapható minden gyógyszerárban. — Fő- és szétküldési raktár Magyarországon; (27)

„Nádor”-gyógyszertár Budapest, Váci-körút 17.

Előfizetések

és hirdetések

felvételnek lapunk kiadóhivatalában

VIII., József-körút 65. szám.

Pérez nélkül építék Budapest

bérházakat telektulajdonosoknak.

Felvilágosítást szolgál egy szövevény, mint levélleg

Reich József,

Budapest, Csokonai-utca 10/a. szám, kávéház- és szálloda-tulajdonos. 511

VERESCSAGIN kiállítás

az városi legúj műcsarnokban.
L. NAPOLEON
Oroszországban 1812-ben.
1898. febr. 20-ától — márcz. 20-ig.
Nyitva reggel 9 órá-
tól este 6 óráig.
Bérlő: 50 kr. Villamvilágítás.

Zarándok-ut Rómába

igen kedvező feltételekkel.

Felvilágosítást nyújt és előjegyzéseket elfogad

Dr. Russel József Jenő

Magyar utazási iroda (345)

Budapest, VII., Erzsébet-körút 52. sz.

GUMMI különbözőességek, valódiak jótállás mellett. Romló eredeti dobozban, tucatszája 2, 4, 6 és 8 ft. Jellem egyenként csomagolva, tucatszája 2, 4, 6 és 8 ft. Capote amerikai, rövid, fehér színű, tucatszája 2 és 3 ft. narancsszínű 2 és 3 ft. Viktoria, tucatszája 4, 6 és 8 ft.

Hálhólyag hosszú tucatszája 2, 4, 6 és 8 ft. Hálhólyag rövid tucatszája 4 és 6 ft. Poly Paris Haase ábjá 2 ft. Poly Paris Mensinger darabja 2 ft 50 kr. Párisi óv-
szalag tucatszája 4 és 6 ft.

Nőnek legújabb **DIANA**OV Tűzfűző 3-5 forintig.

Pollitzer Mór és fia
Budapest, IV. ker., Deák Ferencz utca 10. szám.
Könyv- és papírtudományok

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minőség: minden trágályos.
Mauthner-féle magvak.
Aussaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-FÉLE
hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett

medve - védjeggyel

valamennyi nagyobb vidéki

fűszer- és vaskereskedésekben

450 kaphatók.

A Budapest Andrassy-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Odön** ezég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, amely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával és a **Mauthner** névvel jelölve vannak, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.